

небудь помітні зсуви на шляху покращення стану економічної безпеки підприємств і країни в цілому. Тут слід визначити зв'язок із соціальною відповідальністю підприємств. Поки не будуть вирішені основні проблеми держави і суспільства у тісній взаємодії з приватним сектором економіки, поки підприємства не почнуть працювати на забезпечення не лише процвітання свого, а й процвітання суспільства загалом, вся економічна система держави буде знаходитись під загрозою, що є, з огляду на все описане вище, неприпустимим, і спричинює лише більші загрози для хиткої системи економічної безпеки.

Література:

1. Економічна безпека: навч. посіб. / О.Є. Користін, О.І. Барановський, Л.В. Герасименко та ін.; за ред. О.М. Джужі. – К.: Алерта; КНТ; Центр учбової літератури, 2010. – 368 с.
2. Пухтаевич Г.О. Аналіз національної економіки: Навчально-методичний посібник для самостійного вивчення дисципліни. – К.: КНЕУ, 2003.

Науковий керівник: д.е.н., професор *Шаповал В.М.*, Державний ВНЗ «Національний гірничий університет».

ПРОБЛЕМИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ

*Карпенко Є.О.,
Данилевський В.С.
Державний ВНЗ «Національний гірничий університет»*

Глобалізація як феномен планетарного масштабу втягує у свій вир дедалі нові країни, регіони, території. Міжнародна конкуренція, світовий поділ праці та інтеграційні процеси, що відбуваються на європейському та інших континентах, спонукають держави, активно прилучаються до зовнішньоекономічної конкуренції, приймати виклики глобалізації, адаптуватися до жорстких вимог світового ринку.

Як наслідок виникає проблема щодо залучення іноземних інвестицій, створення цілісної системи формування механізмів інноваційного розвитку країни. Адаптація до залучення іноземних інвестицій та співпраця з іноземними інвесторами є одним із головних аспектів, що визначає напрями та пріоритети міжнародної економічної діяльності України, форми її участі в європейських інтеграційних процесах, специфіку економічної політики.

Україна із свого боку потребує іноземних інвестицій, а іноземні інвестори хотіли вкладати свої кошти в нашу економіку і мають на це певні причини, серед яких: наявність значних ринків збуту; наявність дешевої робочої сили; сприятливе стратегічне розміщення. В підтвердження цього можна привести данні на перший квартал 2013 року іноземні інвестори спрямували в економіку України 53 млрд дол. прямих інвестицій, Зважаючи на це, держава має відігравати активну роль у формуванні сприятливого інвестиційного клімату, спрямовувати прямі іноземні інвестиції на позитивні соціально-економічні

зрушення в державі, забезпечувати дотримання паритетних умов між іноземними та національними інвесторами на внутрішньому ринку.

Динаміка інвестицій в Україну показує, що інвестиції в країну надходять, і з кожним роком їхній обсяг збільшується. Приріст іноземного капіталу спостерігали також на підприємствах, які здійснюють фінансову діяльність на 214,7 млн дол., у торгівлі, ремонті автомобілів, побутових виробів, предметів особистого споживання – на 30,2 млн дол., а також у будівництві – на 6,6 млн дол. Сума кредитів і позик, отриманих підприємствами України від прямих інвесторів 1 квітня 2013 року, склала 5,517 млрд дол. Загальний обсяг прямих іноземних інвестицій, враховуючи позиковий капітал, 1 квітня 2013 року склав 45,524 млрд дол. Проте, їх все ще замало для того, щоб досягти розвитку країн Західної Європи. Для подальшого залучення значних обсягів іноземних інвестицій в Україну необхідно удосконалювати систему управління інвестиційною діяльністю в державі загалом та окремо по регіонах. Нагромадження капіталу у регіонах є основним засобом забезпечення інноваційного розвитку економіки інвестування у інфраструктуру, соціальну сферу, зокрема в освіту, створення передумов для виникнення переваг економії масштабу.

Отже, іноземні інвестиції є сьогодні тим ресурсом, який, в усякому разі в найближчій перспективі, може найголовніше сприяти підвищенню ефективності функціонування українських підприємств, а відтак і розвитку відповідних територій та міст, поліпшенню соціального захисту громадян.

Серед наслідків недостатнього інвестування української економіки є технологічне відставання виробництва, зростаюча зношеність основних фондів. Україна стратегічно зацікавлена у залученні ефективних та добросовісних іноземних інвестицій, які мають відвернути загрозу консервації низького технологічного рівня національної промисловості. Зважаючи на це, необхідно досягти якісного оздоровлення інвестиційного клімату.

Звичайно, не можна оминати увагою і тих потенційних загроз, які можуть нести для певної території чи держави в цілому прямі іноземні інвестиції. Найперше йдеться про випадки нечесної конкуренції, коли закордонна компанія викупує контрольний пакет акцій українського підприємства з метою усунення з ринку наявного чи потенційного конкурента.

Для поживлення процесу залучення іноземних інвестицій необхідно реалізувати заходи загального характеру, серед яких:

- досягнення національної згоди між різними владними структурами, соціальними групами, політичними партіями й іншими організаціями;
- гальмування інфляції всіма відомими у світовій практиці заходами, за винятком невивплати працівникам зарплати;
- мобілізація вільних коштів підприємств і населення на інвестиційні потреби шляхом підвищення відсоткових ставок за депозитами і внесками;
- надання податкових пільг банкам, вітчизняним та іноземним інвесторам що йдуть на довгострокові інвестиції, з метою компенсування їм збитків від уповільненого обігу капіталу з іншими напрямками їх діяльності.

Таким чином, на сучасному рівні економічного розвитку держава повинна здійснювати контроль за станом ринку, регулювати економічну, політичну та соціальну діяльність за допомогою різноманітних важелів і стимулів. Необхідно створити систему державного регулювання інвестиційними процесами, яка б працювала з іноземними інвесторами, сприяла залученню капіталу, координувала співробітництво з міжнародними організаціями тощо.

Література:

1. Кулієв Р. Проблеми і особливості реалізації інвестицій в країнах з перехідною економікою / Р. Кулієв // Банківська справа. – 2004. – №2. – С.65–70.
2. Федорник В.Г. Іноземні інвестування економіки України: Навч. посібник / / В.Г. Федорник. – Міжнародна академія управління персоналом. – К.: МАУП, 2004.
3. Чечетов М. Іноземні інвестиції: макроекономічний аспект / М. Чечетов // Економіка України. – 2004. – №8. – С.4–16.

Науковий керівник: к.е.н., доцент **Черкавська Т.М.**, Державний ВНЗ «Національний гірничий університет».

НЕОБХОДИМОСТЬ ИЗМЕНЕНИЯ ОРГАНИЗАЦИОННОЙ СТРУКТУРЫ ГОРНОПРОМЫШЛЕННОГО ПРЕДПРИЯТИЯ ПРИ ЕГО ВЕРТИКАЛЬНОЙ ИНТЕГРАЦИИ

Карпуть Т.Л.

Государственное ВУЗ «Национальный горный университет»

Современные процессы интеграции, преимущественно вертикальной, являются характерными для рыночной экономики. Часть экономистов-управленцев считает, что слияния и поглощения при этом ликвидируют честную конкуренцию, которая не ведет к развитию национальной экономики. Отдельные зарубежные экономисты осуждают процессы слияния и поглощения. Большинство же отечественных экспертов считают интеграцию (слияние) одним из эффективных инструментов стратегии развития компании [1].

В Украине в настоящее время примером самой крупной компании, которая объединила экономический и управленческий стимулы вертикальной интеграции, является Донбасская топливно-энергетическая компания (ДТЭК), входящая в состав финансово-промышленной группы «Систем Кепитал Менеджмент» (СКМ). Главной стратегической целью ДТЭК остается концентрация максимальной доли на рынке угля и энергогенерация Украины; улучшение ключевых показателей операционной эффективности активов до уровня ведущих энергетических компаний Европы.

Одним из этапов стратегии вертикальной интеграции еще в 2010 г. стало взятие государственных предприятий Луганской области в концессию на 49 лет с целью объединения всего восточного региона в единую группу. Объединение такого рода было обусловлено неспособностью государства обеспечить эффективное функционирование этих двух предприятий угольной отрасли, так